

at Søfolk kunne komme til at udøve deres Valgret. Det er jo kun i ganske enkelte Tilfælde, en Sømænd her i Landet kan komme til at udøve sin Valgret, thi det er jo et sært Tilfælde, at han netop paa den Tid, da et Valg foregaar, er hjemme i den Kommune, hvor han har sin Valgret. Man har i Norge ordnet det paa den Maade, at en Sømænd kan stemme omkring i de forskellige Havne, hvor han kommer, ved at henvende sig til den norske Konsul paa Stedet. Jeg vil henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa denne Sag og spørge ham, om han ikke kunde være tilbøjelig til at søge at træffe en saadan Ordning, at vore Sømænd kunde naa til at udøve deres Valgret.

Saa er der et andet lille Spørgsmaal. Det drejer sig om en Pension til to Skibsførere ved den grønlandske Handel. Det er foreslaaet, at de skulle have hver 800 Kr. Den ene af disse to Mænd er over 62 Aar gammel, og jeg tror, at han har været i Handelens Tjeneste siden 1862, det vil sige i 34 Aar, dels som Styrmand, dels som Overstyrmand og dels som Skibsfører. Den anden har ikke tjent saa længe, kun i 22 Aar. Nu foreslaas det altsaa, at disse to Mænd skulle have en Understøttelse paa 800 Kr. hver. Det falder sammen med, hvad jeg sagde før, at vi kun gøre saa lidt for vor Sømandsstand, og det forekommer mig ogsaa, at det er noget tarveligt at yde disse to Mænd, der have tjent i saa ansvarsfulde Stillinger som Skibsførere ved den grønlandske Handel, naar de ere gamle og udslidte, 800 Kr. om Aaret. Jeg skal for Sammenligningens Skyld gøre opmærksom paa, at det er ikke saa meget som Københavns Kommune byder en Lygte-tænder i Pension. Det er dog sikkert, at disse Folk have staaet paa anderledes ansvarsfulde Poster end en Lygte-tænder i København. Denne Sag har været draget frem i Finansudvalget tidligere. Da var det saaledes, at disse Skibsførere kun fik 500 Kr. Jeg drog imidlertid Sagen frem, og det lykkedes ved Forhandlinger med Finansudvalget og den daværende Indenrigsminister at faa Pensionen sat op til 800 Kr.

Der var et af de daværende Medlemmer af Finansudvalget, der viste nogen Interesse for Sagen. Det er den nuværende Kultusminister, som den Gang var Medlem af Finansudvalget. Han fremdrog denne Sag her inde og sagde blandt andet, at man maatte se at komme til en virkelig Pensionslov for Folk, ansatte i den grønlandske Handels Tjeneste. Da

saa dette Finansudvalgsmedlem blev Indenrigsminister, havde jeg tænkt, han vilde have holdt sine Ord og Udtalelser fra den Tid, han var menigt Medlem af denne Forsamling, og jeg ventede, at han vilde fremkomme med et Forslag i denne Retning. Jeg rettede flere Gange Forespørgsel til ham, men jeg syntes, at han havde glemt sin gamle Kærlighed til disse Folk. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke kunde have Interesse for at bringe Sagen frem, saaledes at der kunde sikres dem en mere betrygget Stilling, og en mere passende Pension end den, der bydes i Øjeblikket, naar man sammenligner det med andre Statsspensioner. Naar en Marinekaptajn, der har haft en baade bedre lønnet og langt behageligere og mageligere Stilling end den grønlandske Skibsfører, gaar af, kan han faa en Pension, der er 3 Gange saa stor som den, der ydes til Skibsførerne ved den grønlandske Handel, og de have dog sejlet mere end nogen af vore Marinekaptajner, maaske mere end alle vore Marinekaptajner tilsammen og under langt farligere Forhold og med et betydeligt Ansvar derved, at de ere betroede saa store Værdier. Jeg synes derfor, der er Grund til at paaskønne disse Folks Tjeneste ved at give dem en bedre Understøttelse end den, her foreslaas.

Jeg skal saa blot til Slut gøre et Par Bemærkninger angaaende Forslaget om at yde 2,000 Kr. til den danske Fredsforening til Fremme af dens Formaal. Til 2den Behandling var stillet et lignende Forslag, det blev taget tilbage, fordi man ønskede paa ny at overveje denne Sag i Finansudvalget. Jeg kan henholde mig til mine Udtalelser ved Sagens 2den Behandling. Jeg mener, at Dansk Fredsforening er en Forening, der virker udmærket i vort Folk for at fremme Fredstanken og arbejder hen til, at Militærdgifterne kunne nedsættes, samt udfolder en stor og omfattende Virksomhed, en Virksomhed, der sikkert fortjener Paaskønnelse. Jeg vil derfor paa det bedste anbefale det lille Tilskud paa 2,000 Kr.

Zahle: Der findes under Nr. 63 et Ændringsforslag, stillet af Indenrigsministeren og tiltraadt af Udvalget, angaaende forhøjet Tilskud til „Danmarks Afholdsforening“, og „Afholdssamfundet“ paa 6,000 Kr. saaledes, at det Beløb, der gives disse Foreninger, som hidtil har været 12,000 Kr., forhøjes til 18,000 Kr. Det er jo et betydeligt Tilskud, som her er